

[Erik Holst.]

gikommissionen. Der er vel ikke et energiområde, der er så kontroversielt, så udviklet, måske også så vanskeligt at vurdere fremtidsmulighederne for som atomenergi, og derfor må det være rigtigt, at vi dér har satset på den højeste ekspertise, der overhovedet er mulighed for at skaffe sig her i landet. Vi har jo også dermed mulighed for at udveksle synspunkter og vurderinger med det højeste forskningslag i udlandet.

At man har trukket den sikkerhedsmæssige side ud af Risø, finder jeg ikke alene er rigtigt, men uhyre klogt i den debat, vi er inde i før øjeblikket. Det må være rigtigt, at det sikkerhedsmæssige i højere grad ligger hos miljøministeren.

Jeg skal slutte her — jeg har overskredet min taletid, hvilket jeg beder formanden undskyldte — men blot lige sige to ting til sidst.

Jeg skal spørge handelsministeren i anledning af den sætning, der står i bemærkningerne til forslaget, hvor man siger, at man vil fremlægge en redegørelse allerede om nogle måneder, om det tør siges at blive i denne samling.

Så skal jeg til slut sige, at socialdemokratiet vil yde et bidrag til, at dette forslag bliver gennemført allerede til den 1. april, som der står i forslaget, således at det skal kunne fungere fra dette tidspunkt.

Kirsten Sparre Andersen (V):

I venstre er vi af den overbevisning, at det er af den yderste vigtighed, at vi får formindsket den sårbarhed, landet befinder sig i, gennem sin bogstavelig talt totale afhængighed af olietilførsler. Vi hilser derfor handelsministerens lovforslag om energipolitiske foranstaltninger velkommen, idet vi går ud fra, at det er handelsministerens hensigt at lade sine ord følge af handling.

Man kan med lidt ond vilje læse § 1 i lovforslaget, som om ministerens lovede energipolitiske redegørelser i sig selv har en magisk indflydelse i retning af at formindske landets afhængighed af olieimporten, så måske burde paragraffen omformes en smule, for ord alene gør det så sandelig ikke.

Jeg finder det tilfredsstillende, at handelsministeren ved at tale om „redegørelser“ i flertal lader forstå, at en detaljeret energipolitik ikke er noget, man kan fastlægge én

gang for alle. Man kan fastlægge nogle overordnede retningslinjer og mål, men man må være klar over, at der kontinuerligt må ske justeringer, som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, justeringer, der kan fremkaldes dels af de politiske realiteter i verden omkring os, dels af prisen på og mængden af den energi, vi kan købe, hvilket vel er en konsekvens af det allerede nævnte, og endelig justeringer fremkaldt af udviklingen af nye energiformer, eller for den sags skyld fordi man må skrinlægge forhåbningerne til nogle af de alternative energiformer, vi i dag har en tro på.

Når handelsministeren mener, at han bør have støtte fra et særligt energiråd for at kunne udarbejde sine redegørelser for energiplanlægning og -forskning, accepterer vi det, men det må ikke blive et ekstra led, der unødigt forhæler nødvendige beslutninger. Sandet i timeglasset er ved at løbe hurtigt, og snak varmer kun lidt.

Vi kan ligeledes gå ind for, at der oprettes en energistyrelse under handelsministeriet, men vi har bemærket, at de omlægninger, der er foreslået i lovforslaget, ikke forventes at få økonomiske konsekvenser i forhold til den nuværende ordning, hvilket vi vil holde ministeren meget fast på. Hvorledes man mest hensigtsmæssigt udnytter de nuværende beskæftigede i den nye struktur, må vi nok se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Kapitel 3 om forsøgsstationen Risø's fremtidige virke finder vi ser rimeligt ud. Vi har i venstre høje tanker om kvaliteten af det arbejde, der hidtil er foregået på Risø, og vi mener, så vidt vi kan læse lovforslaget, at et sådant arbejde kan videreføres, og at Risø kan fortsætte sit arbejde og tage nye opgaver op i takt med, at nuværende projekter færdiggøres eller henlægges. Men man må jo sige, at der overlades temmelig meget til handelsministeren inden for de af loven fastsatte rammer.

Når man fra regeringens side har ønsket at flytte de sikkerhedsmæssige opgaver vedrørende nukleare anlæg til miljøministeriet, accepterer vi det. Men igen: det må ikke betyde ekspansion inden for den administrative sektor. Jeg har for nylig lært, at miljøministeriet i vide kredse går under navnet „millionministeriet“, og det er måske ikke helt uden grund. Den energiexper-